

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

1. Mulier iracunda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

tendio, in ipsisque filia morientis amplexibus extinguitur. Non stetit hic trivenificæ furor. Postquam cum rege Creonte, ac Creusa, totam exulit regiam, Jasonis perfidiam atrocius ultura, geminos secum liberos rapit, summa tectorum concendit, maritum ad spectaculum invitat, utrumque filium in oculis parentis, minas & preces extremas miscentis, jugulat, aliisque per auras curru fugit. Athenas delata, ab Ægeo rege benignè excipitur; quid enim non potest blanda Ienocinii species? Venerat fortè domum Theseus, Ægei filius, fortibus factis jam ante clarus, tum etiam clarior ob Isthmum insulam à latrociniis purgatam. Advenam non illicò agnoscit parentis, nam ora habitumque mutarant expeditiones bellicæ, aliae ex alijs suscepit. Non ignoravit hospitem Medea, quare, suis ut consultum iret liberis, quos se ex Ægeo paritum sperabat, quibuscque Thesei claritas nebulam offusura videbatur, statuit nobilissimum juvenem interficere, eique venenum in poculo, regis ipsius manu præbere. Ægeus, ut facile suspensionem afflant maritis uxores, ratus peregrinum adventorem, non hospitem esse, sed hostem & exploratorem regni, pro hospitali scypho, pestem ei porrigit; sumit lethiferum craterem in manum Theseus, haud dubie toxicatam potionem hausturus, nisi pater deprehensis in capulo, generis sui signis, poculum ei excussisset. Medea supplicium effugitura, subito nebulam magicis verbis sibi circumfundit, & inaspectabilis, per nubila, notas vias, evanescit.

Ethica.

I. (a) Iterum nobis occurrit mala femina; adeo huius herbæ ferae sunt non modò historiae, sed etiam fabulae. Nos eti sexum hunc minimè diffamandum duximus, & plura jam diximus, próque occasione dicimus, quæ quidam & quædam minus patienter audiant, non possumus tamen (si mores docere volumus) Medusas, Medeas, harumque similes cum elegantia ceremoniarum excipere; cum nec Jasones, Theseos, Hercules sine censoria virgula transmittamus. Nunc de Medea. Apparet hinc, quid patret muliebris animus, in furorem concitatus. Si vindicta stimulat, in cædem ruit & sanguinem. Ut noceat, ferro sibi & igne viam apertit. Medea semper impotens. Semper immodica, sive amet, sive oderit, per prædictiones & parricidia grassatur suas ad libidines explendas, Nomen quidem à consilio, quod supra docuimus, traxit; sed quia, sprevit optimos rationis instinctus, posthabuitque depravatæ cupiditatæ, per funera in suum

(a) *Muliebris iracundia.*

& alio-

& aliorum exitium properavit. Documentum ipsa dedit, quod Siracides dixit cap. 25. Non est caput nequius super caput colubri, & non est ira super iram mulieris. Coluber sive serpens venenum gerit in capite & cauda; mulier mala insidias suas nequiter ordit, nequius finit. Ira, furor, præcipitatio, commune vitium huic sexui. Juvenalis Sat. 6. exclamat:

----- quoties facit ira nocentem
Hunc fexum! rabie jecur incendente feruntur
Præcipites, ut laxa jugis abrupta.

Et Terentius in Heautont. de feminis huius farinæ.

Neque jus, neque bonum, aut æquum sciunt:
Melius, peius; prosiit, obsit, nihil vident,
Nisi quod libido suggerit.

II. (b) Jason quoque nuper herorum maximus haudquaquam heroicè se gessit, amores suos à conjugé, quæ tot ipsum sibi beneficiis obstringebat divertendo, aliámque superinducendo. Quid enim non debebat Medeæ tot periculorum depultrici? quid pro *Vellere Aureo* tot aliorum votis necquicquam expetito? Nec erat, quod displicere posset in uxore. Par ætas, forma, genus. Nempe transversum egit turpis amor, quem ut exsatiaret, plures in torum pellices induxit. Sed grandi malo suō. Discant hinc mariti, ne exacerbent consortes thalami. Monet Apostolus Ephes. 6. *Vos patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros.* Idem sibi dictum putent viri, ne uxores suas ad iracundiam provocent, injustis eas modis irritando, quod Jason fecit, datam Medeæ fidem sceleratè fallendo. Neque rarum est, quod feminæ ultiōnis auxilium à Styge postulent. Desperatio hoc facit. Unde si non per alites dracones, certè per volatiles hircos per alta feruntur. Quod si Medea magicis jam antè artibus imbuta, monstra domuit, superbis hospitem Jasonem spoliis ornavit; cur beneficem duxit domum? cur ad nominis gloriam consequendam præstigii usus est? Cur fidem *Hypsiphile*, Lemni reginæ, Thoantis regis filiæ ex fe matri factæ, non servavit? Conqueritur ipsa apud Ovidium, per epistolam,

Barbara narratur venisse nefeca tecum,

In mihi promissi parte futura tori.

Atque hoc est, quod solent perfidi multarum nuptiarum procī; quod sponsas sibi copulant, tot suo sibi jumento mala accersunt. Vaga libido dum plurim pudicitiam fallacibus promissis expugnat, denique in striges incidit: has amat, has amplexatur, dignum patellā operculum. De Dulcilio Diocletiani Præfecto historiæ memorant, eum, cùm S. Anastasiam &

Dd

Socias

(b) *Procantrum perfidia.*